

cōgerere. At nec ex speciebus cætera sunt secundum vltum illorum modorum, qui dicit solent. Dicere verò exemplaria, eas esse, & cæteras eis participare, vana, & fragmenta poetica est dicere. Quid enim est, quod agit, ad ideas inspiciens? Possibile enim est, & esse, & fieri quodcunque etiam non ex imagine. Quare & exitate Socrates, & non existente, hic vtrique quale Socrates est. Similiter etiam dilucidum, si Socrates sempiternus esset, & eiusdem erunt plura exemplaria: quare & species, vtruta hominis, animal, & bipes, simul autem & idealis homo. Item, non solum sensibilium exemplaria species erunt, verum etiam ipsarum: vtruta genus specierum, quæ vt generis sunt: quare idem erit, exemplar, & imago. Item, videretur impossibile, esse separatam substantiam, & id, cuius substantia. Quamobrem quomodo ideas, cum rerum substantiæ sint, separatæ erunt? In Phædone verò hoc modo dicitur, quod tum ipsius esse, tum ipsius fieri, species causæ sunt. Attamen quamuis species existant, non fiunt, si non sit, qui moueat: & multa alia fiunt, vt domus, & annulus, quorum non dicunt species esse. Quare patet, cætera quoque, quorum aiunt ideas esse, posse & esse, & fieri propter tales causas, quales eorum sunt, quæ nunc dicta sunt, & non propter species. Sed de ideis quidem, & hoc modo, & per alias tum magis dialecticas, tum certiores rationes, multatim consideratis similia congregari possunt.

CAPVT VI.

Cum autem de his determinatum sit, decet rursus, quæ circa numeros illis accidunt, qui eos substantias separatas dicunt, ac entium causas primas, speculari. Necesse verò est, si numerus quædam natura est, nec est alia quædam eius substantia, sed hoc ipsum, vt quidam aiunt, aut quoddam eius primū esse, quoddam consequens, quod sit secundum, quodque specie diuersum, & hoc aut in vnitatibus confestim existit, & est quæcunque vnitatis cuique vnitatis incomparabilis: aut sunt confestim consequenter omnes & quæcunque quibuscunque combinabiles: qualem aiunt mathematicum numerum esse (in mathematico enim nulla vnitatis alia ab alia differit) aut quædam combinabiles, quædam non: veluti si post vnū est prima dualitas, deinde trinitas, & sic alius numerus. Sūt autē vnitates in vnoquoque numero veluti quæ in prima dualitate sunt, inuicem combinabiles, & quæ in prima trinitate sunt,

A τοιαύτω δόξαν. ἀλλὰ μὲν οὐδὲ ἐν τῷ εἰδῶν ὅτι τὰ ἄλλα κατ' οὐδένα ἔχον τῷ εἶδη δόξαν λέγεσθαι. τὸ δὲ λέγειν παρεδείγματα εἶναι καὶ μετέχειν αὐτῶν τὰ ἄλλα, κενολογεῖν ὅτι, καὶ μεταφορᾷ λέγειν ποιητικῶς. τί γὰρ ὅτι τὸ ἐργάζεσθαι ποιεῖ τὰς ἰδέας ἀποβλέπειν ἐν τῷ ἔργῳ καὶ τῷ εἶδει καὶ γίνεσθαι ὁ ποιῶν, καὶ μὴ εἶναι ἐξ ἑαυτοῦ. ὥστε καὶ ὄντος Σακράτους, καὶ μὴ ὄντος, γίνονται αἱ εἰδέες Σακράτους. ὁμοίως δὲ διήλον ὅτι καὶ εἶναι ὁ Σακράτης αἰδῶν, ἔσται τὰ πλείω παρεδείγματα τοῦ αὐτοῦ ὥστε καὶ εἶδη εἶναι τῷ αἰδρωτοῦ τὸ εἶδῶν, καὶ τὸ εἶδῶν, ἀμὰ τῷ καὶ αὐτοαἰδρωτος. ἐπεὶ οὐ μόνον τῷ αἰδῶν τῷ παρεδείγματα τὰ εἶδη, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν, εἶναι τὸ γίνεσθαι τῷ ὄντι γίνεσθαι εἰδῶν. ὥστε τὸ αὐτὸ ἔσται παρεδείγματα, καὶ εἰκῶν. ἐπεὶ δὲ εἶναι αἱ αἰδῶναι τὸν χωρὶς εἶναι τὴν οὐσίαν, καὶ εἰς ἡ ἔστιν. ὥστε πῶς αἱ αἱ ἰδέαι οὐσίαι τῶν παρεργματιῶν ἔσται χωρὶς εἶναι δὲ τῶν Φαίδωνι τῶν τῶν λέγειν τὸν ἔχον, ὅς καὶ τῶν εἶναι καὶ τῶν γίνεσθαι ἀπὸ τῶν εἶδη ὅτι, καὶ τῶν εἶδῶν ὄντων, ὅμως οὐ γίνεσθαι, ἀλλὰ μὴ ἢ τὸ μὴ ἔσθαι, καὶ πολλὰ γίνεσθαι ἔτερον εἶναι οὐκ αἰδῶν καὶ δακτύλιος, ὃν οὐ φασιν εἶναι εἶδη. ὥστε διήλον ὅτι ἐκ δὲ καὶ καὶ μὴ αἰδῶν εἶναι ἰδέας, καὶ εἶναι καὶ γίνεσθαι διὰ τοιαύτας αἰτίας, οἷας καὶ τὰ ῥηθέντα νῦν, ἀλλ' οὐ διὰ τὰ εἶδη, ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν εἶδῶν, καὶ τῶν τῶν ἔχον, καὶ διὰ λογικώτερον καὶ ἀκριβεστέρον λόγων ὅτι πολλὰ συμαγαγεῖν ὁμοίως ταῖς τε θεωρητικαῖς.

Κεφάλαιον σ.

E Πεί δὲ διώρισται περὶ τούτων, καὶ ὅτι ἔχει πάλιν θεωρητικῶς τὰ περὶ τῶν ἀριθμῶν συμβαίνοντα ταῖς λέγουσιν οὐσίας αὐτῶν εἶναι χωριστὰς, καὶ τῶν ὄντων αἰτίας ἀερότας. ἀνάγκη δ' εἶπερ ὅτιν ὁ ἀριθμῶν φύσει τις, καὶ μὴ ἄλλη τις αὐτῷ ὅτιν ἢ οὐσία, ἀλλὰ τὸ αὐτὸ, ὡς περ φασὶ πινες, ἢ τοι εἶναι τὸ μὲν ἀερότον τι αὐτῷ, τὸ δ' ἐκ δὲ χόρῳ ἔτερον ὃ τῷ εἶδει ἔχουσιν καὶ τῷ ἢ ὅτι τῶν μονάδων ὁ δὲ ἰσῶν ἰσῶν καὶ εἶναι ἀσύμβλητος ὁποιασὺν μοιᾶς ὁποιασὺν μονάδι ἢ ὁ δὲ εἶναι ἐφεξῆς πάντων καὶ συμβλητικῶν ὁποιασὺν ὁποιασὺν, εἶναι λέγουσιν εἶναι τῶν μαθηματικῶν ἀριθμῶν. ἐν γὰρ τῷ μαθηματικῶν οὐδὲν διαφέρει ἐξ ἑμῶν μοιᾶς ἔτερον ἔτερον, ἢ τὰς μὲν συμβλητικὰς, τὰς δὲ μὴ εἶναι εἶναι μὲν τὸ ἐν ἀερότη ἢ εἶναι, ἢ περὶ ἢ περὶ, καὶ οὐτῶς